ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਕ਼ਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅੱਗ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ (ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ)ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ: "ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਕ਼ਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅੱਗ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਜਹਨਮ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ, ਮੱਥਾ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਜਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਠੰਡੀ ਹੋਣਗੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਚੱਲੇਗੀ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਰੱਬ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਜੰਨਤ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ।" ਪੰਜਾਬੀ (ਗੁਰਮੁਖੀ) ਅਨੁਵਾਦ: ਪڇ◌ਿਆ ਗਿਆ: "ਏ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ, ਤੇ ਊਠਾਂ ਦਾ ਕੀ?" ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ: "ਕੋਈ ਊਠ ਦਾ ਮਾਲਕ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਉਸਦੀ ਦੁੱਧ ਦੇਣਾ ਹਰ ਉਸ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਦੁੱਧ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਕ਼ਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁੱਕੀ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਊਠਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪੈਰ ਪਾਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕੱਟਣਗੀਆਂ।ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਊਠ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲੰਘੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਊਲ੍ਹੀ ਵਾਪਸ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ।ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਚੱਲੇਗੀ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਰੱਬ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਜੰਨਤ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ।" ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ: "ਏ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ, ਤੇ ਗਾਂਆਂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਕੀ?"ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ: "ਕੋਈ ਗਾਂ ਜਾਂ ਭੇਡ ਦਾ ਮਾਲਕ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਕ਼ਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸੁੱਕੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।ਉਥੇ ਨਾ ਕੋਈ ਕ੍ਰੂਰ ਜਾਂ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿਰ ਨਾਲ ਠੋਕੇਗਾ ਜਾਂ ਨਖ ਨਾਲ ਕੁੱਟੇਗਾ।ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਗਾਂ ਜਾਂ ਭੇਡ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲੰਘੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਊਲ੍ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲੇਗੀ।ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਚੱਲੇਗੀ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਰੱਬ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਜੰਨਤ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ।" ਪڇ◌ਿਆ ਗਿਆ: "ਏ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ, ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?"ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ: "ਘੋੜੇ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਢੱਕਣ ਹੈ,ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਕਿਸਮ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਸਵਾਲਤ ਹੈ।ਜੋ ਘੋੜਾ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਰਿਆਇਤ, ਸ਼ੋਹਰਤ ਅਤੇ ਗਰੂਰ ਕਰਕੇ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਬਣਦਾ ਹੈ।ਜੋ ਘੋੜਾ ਢੱਕਣ ਹੈ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਰੱਬ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ 'ਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਇਆ।ਜੋ ਘੋੜਾ ਸਵਾਲਤ ਹੈ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਰੱਬ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਘਾਸ ਵਾਲੇ ਮੈਦਾਨ ਜਾਂ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਘੋੜਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਹ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।"ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਘੋੜਾ ਕਿਸੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਖਾਂ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਮੁਆਫ਼ਕਾਤ਼ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।ਉਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਖਾਏ ਹੋਏ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਘਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਵਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅੰਕ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੇ ਅੰਕ ਭਲਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।ਉਹਦੇ ਕਦ ਲੰਮੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵਧਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੱਡੀਆਂ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਰੱਬ ਉਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਮੁਆਫ਼ਕਾਤ਼ ਸਵਾਲਤਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਦਰਿਆ ਕੋਲੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਏ, ਅਤੇ ਘੋੜਾ ਉਸ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀ ਲਵੇ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਰੱਖੇ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਉਸ ਲਈ ਘੋੜੇ ਨੇ ਜਿੰਨਾ ਪਾਣੀ ਪਿਆ ਉਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭਲਾਈਆਂ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। [صحيح] [متفق عليه]

